

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: *19:00
צאת השבת: 20:09
רבינו תם: 20:43
שבת שלום וטובורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

בככות נשים צבקות

גיליון 108

פרשת בהר תשפ"ב | אבות פרק ג' | יש לשמור על קדושת הגיליון!

פנינה לנשמה

בוחה של תוספת קדושה

רבי גרשון אדלשטיין שליט"א, ראש ישיבת פוניבז', סיפר על "חכם אחד" [כידוע כשגדולי ישראל מספרים על "חכם אחד" הכוונה לעצמם, אלא שמרוב ענותנותם הם אינם נוטלים את העטרה לעצמם להתגדל בה], שהגיע לקופ"ח והמתין לתורו. משהבחינו החולים שהמתינו במקום ברב, נגשו אליו ובקשו ממנו ברכה לרפואתם השלמה.

המזכירה, שעבדה שם, שהיתה רחוקה משמירת תורה ומצוות, החליטה לגשת גם היא אל הרב, ולבקש את ברכתו לצרה האישית שלה, וכך ספרה לרב: "נפרדתי מבעלי, אך הוא לא מפסיק להטריד אותי, ומוסיף לבוא לביתי. כל מה שניסיתי לעשות בנידון, כולל פניה לרשויות החוק, עלה בתוהו."

נענה הרב ואמר לה: "בכל בוקר תטלי ידיים כדין", והרב לימד אותה איך נוטלים ידיים לפי ההלכה.

עברו שבועיים. שאלו את המזכירה: "מה קרה מאז שהרב נתן לך את עצתו ליטול ידיים בכל בוקר"? והיא אמרה: "מאז אותו היום, הוא לא דרך על מפתן ביתי".

הסיפור התפרסם ועורר הדים: "הרב – בעל מופת! מה הקשר בין הבעיה לבין הפתרון? אין זה אלא מופת!"

אמר הרב: "אין כאן כל מופת! הבעל, שהיה מגיע לביתה של אשתו לשעבר, לא עשה זאת כדי להרבות קדושה. אדרבה, כוונתו היתה לטומאה. ממילא, התיקון לכך הוא: תוספת קדושה! כל תוספת קדושה שאדם מקבל על עצמו – מגרשת את הטומאה. הטומאה אינה יכולה 'לסבול' אותה. וכיון שאותה אישה הוסיפה קדושה, ולו במשהו, זה הגן עליה מפני הטומאה".

יהודי לא צריך לחשוב רק על "הרים וגבעות". כל פרט קטן, דקדוק הלכה אחד, שיעור תורה אחד, התרוממות בפרט אחד – וכבר נפתחים לו שערי שמים. (דורש טוב – ל"ג בעומר רבי גואל אלקריף שליט"א)

התחלתי ונשאתי

סיפור ישועה שהגיע למערכת העלון:

שמחה לפרסם את הישועה שלי

בזכות קו הצניעות, והאמונה והביטחון שאני בידיו של הקב"ה הקבלות:

1. לפרסם את הישועה
 2. לשמוע כל יום את ההלכה בקו הצניעות למשך שבועיים ושני סיפורי חיזוק.
 3. לשים גרביים גם בבית.
- לפני שנה וחצי עשיתי בדיקת ממוגרפיה, וגילו לי גוש שומני. לפני שבועיים, עשיתי שוב את אותה בדיקה, וקיבלתי את הקבלות הנ"ל. ובמשך הבדיקה שיננתי בשמחה וביטחון כי אני בידיו של הקב"ה. והבדיקות יצאו תקינות, והגוש נעלם כלא היה.

הודו להשם כי טוב

שתפי אותנו גם את כסיפור הישועה שלך לזכות הרבים כאילו:
tzniutw@gmail.com

קו הצניעות – קו הישועות: 073-3834050 הקישי #2448 ו-5

פינת ההלכה

צניעות בדיבור

אסור לאשה לשוחח עם אדם זר שלא לצורך וכמו שאמרו חז"ל במסכת אבות "אל תרבה שיחה עם האשה", אבל אם יש בזה צורך כגון: מוכר, בעל מלאכה, רופא וכדומה. מותר לדבר אך רק מה שנצרך ולא יותר. ובכלל זה יש להקפיד גם לא לשאול בשלומו בצורה אישית ולבבית כמו מה שלומך? איך אתה מרגיש? וכדומה, וכן לא לקרוא לו בשמו הפרטי משום שדברים אלו מביאים לידי קרוב הדעת.

הלכה זו אמורה גם לגבי בני משפחה כגון: גיסים וגיסות, דודים ודודות וכדומה, וכן עם שכנים או מכרים, ובמקום הצורך תדבר כפי הנצרך ולא יותר.

סיפור לשבת

נס קטן, שהפך לנס גדול!

והשפעותיו הכלכליות - פשוט פסחו עליו!

אז התברר, כי היה זה נס משמים. בתום שנה מפיטוריו ממקום עבודתו הקודם - הוא, ועוד עובד אחד שפוטר עמו, הם היחידים מכל עובדי מקום העבודה הקודם, שיש להם עבודה, יש להם משכורת, יש להם פרנסה. כל האחרים למרבה הצער נטולי פרנסה, אפילו פיצויי פיטורין לא זכו לקבל!

כיום, כשר' יצחק מספר את סיפורו לחבריו, הוא אומר להם במבט בוטח: 'זוכרים את היום בו סיפרתי לכם על הנס שבורא עולם גמל עמי ביום בו פוטרתי? - מסתבר שזה היה הנס הקטן. הנס הגדול הוא עצם העובדה שפוטרתי, כי רק כך הצלחתי למצוא עבודה לפני תחילת המשבר הכלכלי שהחל עקב הנגיף, וכיום אני מסודר במשכורת מכובדת!'

סיפור נפלא זה, אשר מעיד עליו מגיד המישרים הנודע הגה"ח רבי שמעון שפיצער שליט"א, קורא לכולנו: המאמין אינו מפסיד, תמיד הוא רק מרוויח. לפעמים רואים זאת בעיניים, לפעמים לא. אבא שבשמים לעולם לא מותיר את בניו לבד, תמיד הוא דואג לכל מחסורם!

אחים יקרים! גם אם יש לנו קשיים ונסיונות, אנו מתמודדים מול אתגרים ובעיות, הבה נזכור שאנחנו לא לבד. מישהו הביא לנו את הקושי, אבא טוב שבשמים עומד מאחורי האתגר, בוחן כליות ולב. כל מה שכדאי לנו לעשות הוא להתחזק ולבטוח בו בכל מחיר ובכל תנאי, לא לשאול שאלות ולא לחפש הסברים, וככל שנאמין ונבטח בו יותר - כך נזכה לראות שהוא יושיענו ויגאלנו מכל צרה וצוקה, ויעניק לנו חיי שפע, אושר ורווחה!

(פניני פרשת שבוע)

רפואה למכה. בדרכי למכתב הפיטורין הזה שמעתי שיחת חיזוק באמונה וביטחון, בורא עולם סידר לי חיזוק להחזיק מעמד עוד לפני המשבר!'

חבריו לא ידעו מה לומר. יהודי מפוטר מעבודתו, והוא צוהל ושמח. מסתבר, שהשיחה ששמע בבוקר, אכן מצאה מסילות ללבבו. הוא שב והרהר במשמעות הדברים, בעובדה שאבא שבשמים לא מותיר את בנו לבד בשום מצב, ואם בחר להעמיד אותו בנסיון - עליו להתחזק ולא לשאול שאלות, כי בוודאי זה לטובתו, הוא רק עדיין לא יודע למה ...

חלפו חודשיים. ר' יצחק נטול פרנסה, אולם עומד בבטחונו ובאמונתו בה' יתברך. הוא משתדל למצוא עבודה הולמת לכישוריו ומקצועיותו, ובינתיים, לנוכח העובדה שאינו מוצא, התמודד עם קושי בפרנסה, ועשה זאת בגבורה עילאית, תוך אמונה שה' מנסה אותו, וזה בוודאי לטובתו.

ואז, ביום מן הימים, קיבל ר' יצחק הצעת עבודה. דומה למדי לקודמתה, אותו שכר, אותן משימות, כמעט זהה. אמנם, הוא נדרש להסתגל למנהל חדש ותנאים שונים, אבל בסך הכל - מקום העבודה החדש היה לא פחות טוב מקודמו.

ואז הגיע הנגיף ששינה את תבל. מקומות עבודה נעלו על מסגר וברית, אנשים נשלחו הביתה, מיליוני אנשים איבדו את פרנסתם הקבועה. מקום העבודה הקודם שלו - פשט את הרגל. כל העובדים נשלחו הביתה, ללא פיצויי פיטורין, בתקופה בה השוק מוצף בידיים המחפשות עבודה, ורובם מובטלים ונטולי פרנסה עד היום!

ור' יצחק? - מקום עבודתו החדש היה מבוסס, והמנהל הצליח להתמודד עם מגבלות הנגיף, העסק המשיך לתפקד. המשכורת המשיכה להיכנס מדי חודש בחודשו, כל מאורעות ומוראות הנגיף

הסיפור שלפנינו מתחיל בעיצומו של חורף תש"פ, בשעת בוקר מוקדמת, בבורו פארק שבניו יורק. ר' יצחק, בעל משפחה המתפרנס מיגיע כפיו - בעבודתו באחד ממשרדי היוקרה השוכנים במנהטן התוססת, עושה את דרכו לעבודה, מאזין תוך כדי הנסיעה לשיעור מוקלט. ביום בו מתרחש סיפורנו, שמע ר' יצחק שיעור בנושא אמונה וביטחון, במסגרתו הוסבר כי לעולם לא יודע אדם מתי וכיצד יועמד בנסיון, ועל כן עליו להתחזק תמיד במידת האמונה וביטחון, כדי להיות מוכן ליום ניסיון.

הוא לא העלה בדעתו כמה מהר הדברים יגיעו לכדי ביצוע ממשי, אולם זה מה שקרה. עם הגיעו למשרד, המתינה לו קבלת פנים בלתי נעימה בעליל. מכתב הונח על שולחנו, ובו הוסבר, בתירוץ שונים ומשונים, כי הוא מפוטר. כן, הוא עובד מצויין, כולם מכירים ומוקירים אותו, אבל ההנהלה החליטה על צמצומים, שינויים בי"כח אדם' וכן הלאה - והוא נשלח הביתה.

רגע לפני שנשבר לבו, נזכר בשיחה ששמע הבוקר, בדרכו למקום שהיה פעם מקום העבודה שלו. 'צריך להתחזק באמונה וביטחון' - הזכיר לעצמו, 'הקדוש ברוך הוא דואג לי. אותו אבא שדאג למשכורתו בחודש שעבר - ניצב לצידו גם בחודש הזה. יתכן שהחליט לבחון אותי אם אני מסוגל להוסיף ולהאמין, להמשיך לבטוח, להיות רגוע ושלו למרות מכתב פיטורין שכזה...'

הוא שב לשכונת מגוריו, וכשנכנס לבית הכנסת המקומי בעיצומו של יום והכל הביטו בו במבטי תמיהה, שח לחבריו בעיניים בורקות: 'היה לי נס היום. נס. אבא שבשמים אוהב אותי כל כך, והוכיח זאת שוב. קיבלתי מכתב פיטורין, אבל הוא דאג להקדים לי

קוה אל ה'

בזכות שמירת שמיטה

רש"י בתחילת פרשת בהר מביא את דברי חז"ל: "מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצוות נאמרו מסיני? אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני, אף כולן נאמרו כללותיה ודקדוקיה מסיני". לכאורה עדיין צריך להבין, מדוע נבחרה דוקא מצות השמיטה? מדוע לא אמרו, לדוגמא, 'מה שבת נאמרו כל פרטיה ודקדוקיה מסיני'?

במצות השמיטה, ממי דורשת התורה מסירות נפש? ממי מבקשים להשביח את פרנסתו? אל מי פונים לשבת שנה שלמה בבית הכנסת ובבית המדרש, וללמוד ולא לעבוד? מבקשים זאת מאיכר פשוט, מחקלאי המקושר בכל ליבו ונפשו לאדמתו. לכאורה הוא יכול לבוא ולטעון: "רבונו של עולם! אני מסוגל לשבת שנה שלמה בבית המדרש? תבקש זאת מאברך כולל, שיתמסר שנה שלמה, באופן מיוחד, ללימוד התורה ולדבוקת בך! הוא מסוגל לזה, לא אני!"

על כך עונים לו: בוא וראה על איזה הר נתנה התורה? לא על ההר הגבוה ביותר, לא על ההר החזק ביותר, לא על ההר היפה ביותר. אדרבה, התורה נתנה דוקא על ההר הנמוך והפשוט ביותר!

כנגד כל הסיכויים זכה דוקא הר סיני שעליו תנתן התורה. כנגד כל ההיגיון הטבעי, תזכה גם אתה, האיכר הפשוט, לניסים גלויים ולברכה שאין כדוגמתה. מתוך ההתבוננות על הר סיני – עליך לשאוב את הכוחות לשמור שמיטה כהלכתה.

באחת השמיטות הקודמות פנו אנשי "קרן השביעית" לחקלאי באחד המושבים הסמוכים לצומת מסובים ודברו על ליבו שישמור שמיטה. הלה, שהיה רחוק משמירת תורה ומצוות, לא הבין מה הם רוצים מהחיים שלו... מה לו ולשמיטה?

כנראה שבכל זאת היו לו אלו שהן זכויות, או שהיתה לו סבתא צדיקה בשמים שהתפללה, וככל שהוסיפו לדבר איתו, הוא החל להתרכך, להפנים את ההסברים, עד שלבסוף נפתח ליבו, והוא הביע את הסכמתו. שדותיו היו השדות היחידות בכל האזור, שעמדו שוממות במשך השנה.

בסמוך לצומת, החלה מע"צ בבניית מחלפים, גשרים, שיפוצים בכביש. לצורך העבודה היו זקוקים לעשרות כלי עבודה כבדים וגדולים, מלבד עשרות המשאיות שפרקו סחורה ללא הפסק, והם חפשו מקום לאחסן את כל המטען העצום הזה.

והנה, הם הבחינו בשדה אחד שעומד שמים, בין כל השדות המוריקים האחרים. הם אתרו את החקלאי, שומר השמיטה, ו"סגרו איתו עסק" לשלוש שנים, במחיר מפולפל מאוד: הם שכרו ממנו את המקום לצורך הנחת הכלים. הוא ראה עין בעין, את חבריו עובדים קשה, מזיעים, שלוש שנים, ואילו הוא מרויח סכום עתק בלי עבודה!

יהודי פשוט, וכנראה שאין אצל הקב"ה דבר כזה שנקרא "יהודי פשוט", שהיה רחוק משמירת תורה ומצוות, זכה לקיים את מצות השמיטה, וראה עין בעין את קיום הפסוק: "וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים".

(דורש טוב – ל"ג בעומר רבי גואל אלקריף שליט"א)

נצור לשונך

הפה הוא קודש קודשים

שח הרה"ג רבי אליעזר טורק: שמעתי מיהודי שעלה למעונו של מרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל וביקש לשמוע כיצד מתכוננים ל'חג השבועות', חג קבלת התורה? מרן השיב בחיוך: 'מה השאלה? יורדים לחנות וקונים שלוש עוגות גבינה!...'

לתמיהת השואל על פשר התשובה המעניינת, דחק שוב בפני מרן שכוונת שאלתו היתה מה היא ההכנה הרוחנית הנדרשת. השיב מרן בחיוך פשטני: 'מה הפירוש כיצד מתכוננים? שומרים על הפה נקי! כדי שהפה יהיה מסוגל ללמוד תורה עליו להיות נקי מכל פגמי הדיבור, הפה הוא קודש קודשים'. (לקרת שבת מלכתא)

היכלות הצדיקים

העלון מוקדש לעילוי נשמות
 ר' פינחס בן מזל ז"ל
 נלב"ע א' כסלו תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות להפצת העלון,
 הקדשות והנצחות
 tzniutw@gmail.com
 052-7697432

העלון מוקדש לעילוי נשמות
 רחל רשל בת אי"ה ז"ל
 נלב"ע ט' אייר תשפ"א
 ת.נ.צ.ב.ה

שביבי אור

נר ה' נשמת אדם

אמרו חז"ל: "לא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בזרועו וקורא, ואם עושה כן עובר משום 'לועג לרש חרף עושהו'".

אולם רבנו האר"י ז"ל מביא, שכאשר האדם נמצא בעוה"ז, הוא סבור כי הצדיקים הנמצאים בעוה"ב בטלים מן העבודה ומהיחוד, מפני שהם פטורים מהמצוות. אך האמת היא גם בעולם העליון, כל יום מוסיף על חברו, ונשמות הצדיקים מתעלות ומוסיפות מדרגה על מדרגה ומתקרבות לקב"ה בכל עת. בכל יום מגלה ה' יתברך לצדיקים עוד סודות ואורות שלא נראו בפניהם אתמול. נמצא אם כן, כי רבי שמעון בר יוחאי של היום, גדול מרבי שמעון בר יוחאי של אתמול.

מלבד זאת, הלא רבי שמעון בר יוחאי כתב את ספר הזוהר, והוזכר בתלמוד למעלה משלוש מאות פעמים. במשך השנה שחלפה, אלפים מישראל למדו את דברי תורתו והזכירו הלכות בשמו. נמצא כי בכל שנה מתווסף עוד לימוד תורה הנזקק לזכותו. משום כך אנו רואים כי משנה לשנה מתגברת עצמתו וסגולתו של רבי שמעון בר יוחאי.

זהו שאמר הכתוב: "נר ה' נשמת אדם", כי נשמת האדם משולה לשלהבת הנר, שאינה עומדת דומם אלא זעה ומתנועעת תמיד. מזאת אף החי יקח אל ליבו וילמד מוסר, שלא להשאר באותה מדרגה שבה עמד אמש, אלא לשאוף תמיד לעלות ולהתעלות בדרכי ה'!

פעם הזדמן שר רומאי בדרכו של רבי שמעון בר יוחאי ואמר לו: "למה אתם היהודים כאלו משונים, ואינכם מסוגלים לשבת בלא תנועה. ראה אותנו הרומאים, כיצד אנו מתורבתים ומסודרים, וילדינו יושבים על ספסלי בתי הספר בשקט ובשלווה, בלי לנוע ימין ושמאל!"

בתגובה הציע לו רבי שמעון שילכו יחדיו לבית הספר הרומאי, ולאחר מכן לתלמוד תורה של ילדי היהודים, ויעמדו על החילוקים שביניהם.

נכנס רבי שמעון בלווית השר לבית הספר הנוכרי, וראה כי כל הילדים ישובים שורות שורות בלא נייע ותזוזה, והמורה מלמד אותם מיני הבל וריק, וכולם חוזרים אחריו באותו קול ובאותה תנועה. לאחר מכן הגיעו לתלמוד התורה וראו את ילדי היהודים זזים ומתנועעים ללא הרף, כשרבם מלמד אותם 'שמע ישראל', וכולם קוראים אחריו בקול רעש גדול.

לנוכח הדברים קרא הגוי בנימת ניצחון: "רואה אתה כי ילדנו לומדים בנחת וברוגע, בעוד ילדי ישראל נעים על מקומם כאחוזי תזזית!"

אמר לו רבי שמעון: "לילדי הגויים אין נשמה, דומים הם לפסלי אבן דוממים, ולכן הם לא משים ממקומם. אבל בילדי ישראל ישנה נשמה טהורה המשולה לאש, שדרכה להתנועע בלי הפוגה. וכיון שבן ישראל לומד תורה, נשמתו מתפעלת, ממילא הוא מניע את ידיו ורגליו!" (דורש טוב - ל"ג בעומר)

חכמת נשים

תפילה בכל עת

הרבנית צ' רונברג ע"ה, ביתו של מרן הגר"נ קרליץ זצוק"ל, אהבה מאוד להתפלל. היא הרגישה קשר ישיר עם ריבון העולמים. "אמנם אם לילדים קטנים פטורה מתפילה", הייתה אומרת, "אך איך יכולה אמא ללא תפילה? אלא, על כל דבר מבקשים, על כל צעד מתפללים".

בכל יום השתדלה להוסיף על התפילות הקבועות גם פרקי תהילים. כל זמן פנוי ניצלה לאמירת תהילים, אם זה בהמתנה לרופא, או בהמתנה לתורה ב"אסיפת הורים". נוהגת הייתה לומר, שאמירת התהילים חוסכת לה זמן, בזכותה הילדים בריאים, ואין היא צריכה לבזבז את זמנה אצל רופא הילדים.

(אם בישראל)

העלון מוקדש לעילוי נשמות

ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמות

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמות

ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמות

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמות

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ו אלול תשד"מ
ת.נ.צ.ב.ה.